

חנה סיבוני

כשחנה שהתה בבית היתומים היא הסתירה כל הזמן שהיא יהודייה, אחרת היא הייתה נשלחת למחנות ההשמדה. יום אחד תפסו את חנה לוקחת חתיכת לחם לכיסה. לקחו אותה לחקירה אצל הגרמנים שרצו לוודא שחנה לא יהודייה. באותה תקופה הגרמנים האמינו שהכלבים שלהם יודעים לזהות מי יהודי במידה והכלב היה נובח או תוקף בעת הבדיקה. הכלב התקרב לחנה שהחלה להתלבט, האם להתוודות ואולי לקבל עונש קל או לשמור על שתיקה ולקוות שלא תיחשף. רגע לפני שהכלב נבח, חנה מזכרה שעדין היו לה שאריות לחם בכיס. ברגע שהגרמנים לא שמו לב, חנה הכניסה את היד לכיס והגניבה את לכלב מספר פרורים. הכלב קלט את הלחם והחל ללקק אותו מהיד של חנה. כשהגרמנים הסתובבו לחנה הם ראו שהכלב מלקק אותה במקום לנבוח. חנה עמדה קפואה עומדת להתעלף מרוב פחד. למרות החשד שלהם הגרמנים החליטו לשחרר את חנה באותו יום, וכך בעזרת תושייה וחשיבה מקורית חנה ניצלה.

דף עדות מלאה של חנה:

<https://sfiaccess.usc.edu/Testimonies/ViewTestimony.aspx?RequestID=1a4922ee-114a-4ea3-bb3c-b933d077dee>

-

רפלקציה של הקבוצה

למדנו בהשראת חנה מה זאת אומרת תושייה. גילינו שכבר כשחנה הייתה ילדה היא הייתה ילדה אמיצה וחכמה מאוד. לקיחת וסיכונים וקבלת החלטות בזמן אמת סייעו לחנה להינצל. קיבלנו מחנה את הדוגמא מה היא תושייה אמיתית והבנו את החשיבות של לא להיכנע לגורל אלא להיות אלו שיוזמים. אם נהיה אלו שיוזמים הפעולות שלנו יובילו אותנו לדרך טובה יותר בעתיד.